

New York Times #1 Bestseller

Avucundaki Öpücük

AUDREY PENN

Resimleyen: Ruth E. Harper – Nancy M. Leak

Minik Rakun ormanın kıyısında durmuş ağlıyordu.

“Okula gitmek istemiyorum,” dedi annesine.
“Seninle birlikte evde kalmak istiyorum.
Arkadaşlarımla oynamak istiyorum. Ve
oyuncaklarımla oynamak istiyorum. Kitaplarımı
okumak istiyorum. Ve salıncağımda sallanmak
istiyorum. Lütfen, seninle evde kalabilir miyim?”

Anne Rakun yavrusunun elini tuttu ve kulağına sokularak yumuşak bir sesle,

“Bazen hepimiz istemediğimiz şeyleri yapmak zorunda kalırız,” dedi. “Başta tuhaf ve ürkütücü gelebilirler. Ama bir kez başladıktan sonra, okulu seveceksin.”

Yeni arkadaş edineceksin. Ve yeni oyuncaklarla oynayacaksın.”

“Yeni kitaplar okuyacaksın. Yeni salıncaklarda sallanacaksın. Hem de...” diye ekledi, “Okuldaki gecelerini evdeki günlerin kadar sıcak ve içten olmasını sağlayacak muhteşem bir sırrım var.”

Minik Rakun gözyaşlarını kuruladı,
annesinin sözleri ilgisini çekmişti. "Bir sır
mı? Ne tür bir sır?"

"Çok, çok eski bir sır," dedi Anne
Rakun. "Ben annemden öğrendim, o da
kendi annesinden öğrenmiş. Adı:
Avucundaki Öpücük."

"Avucundaki Öpücük mü?" diye
sordu Minik Rakun, "O da nedir?"

Sana göstereceğim." Anne Rakun yavrusunun sol elini tuttu, incecik parmaklarını bir yelpaze gibi açtı. Öne doğru eğilerek Minik Rakun'un avucunun tam ortasını öptü.

Minik Rakun annesinin öpücüğünün elinden koluna, oradan da yüreğine ulaştığını hissetti. Kadife gibi siyah maskesi bile özel bir sıcaklıkla titreşti.

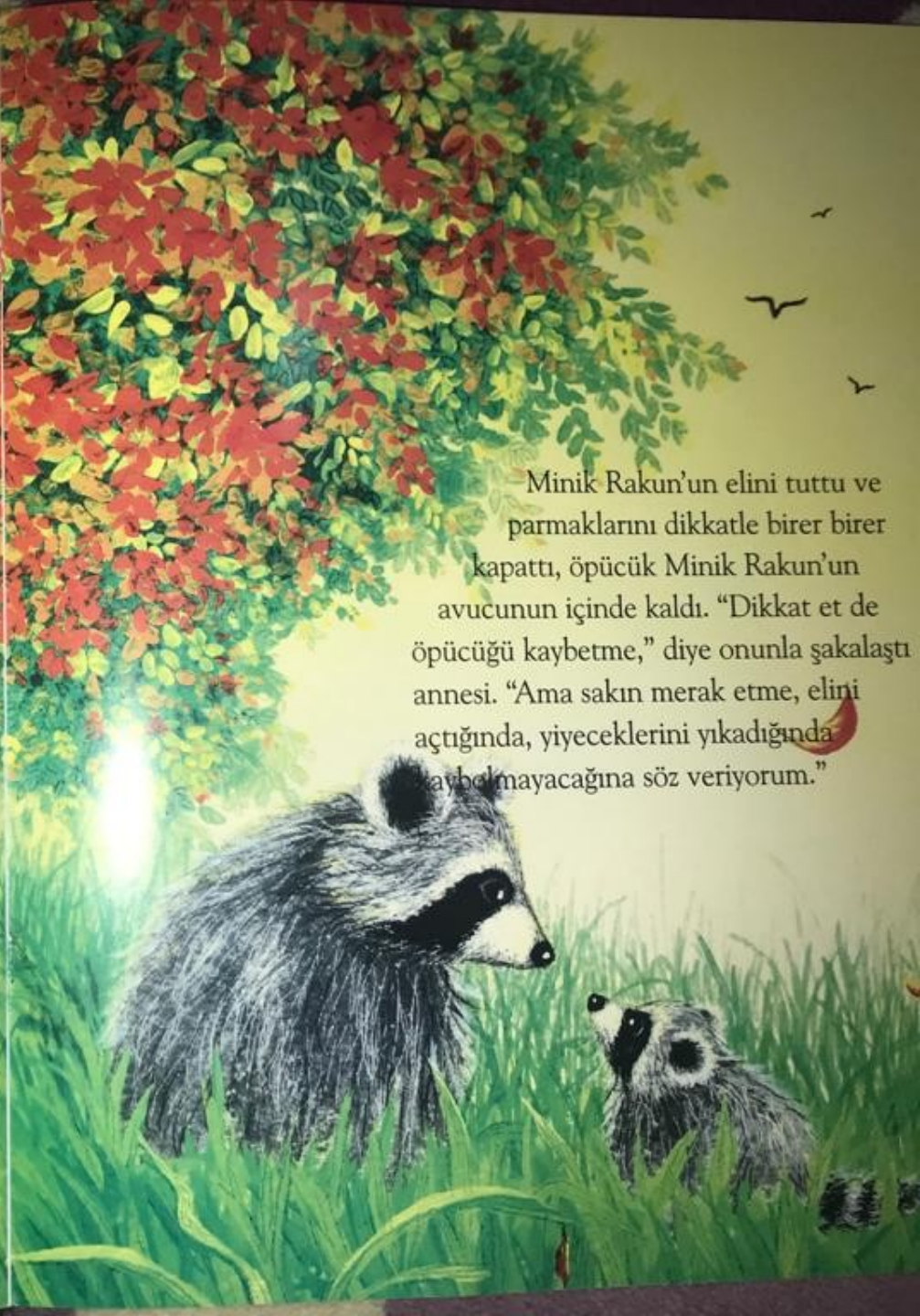
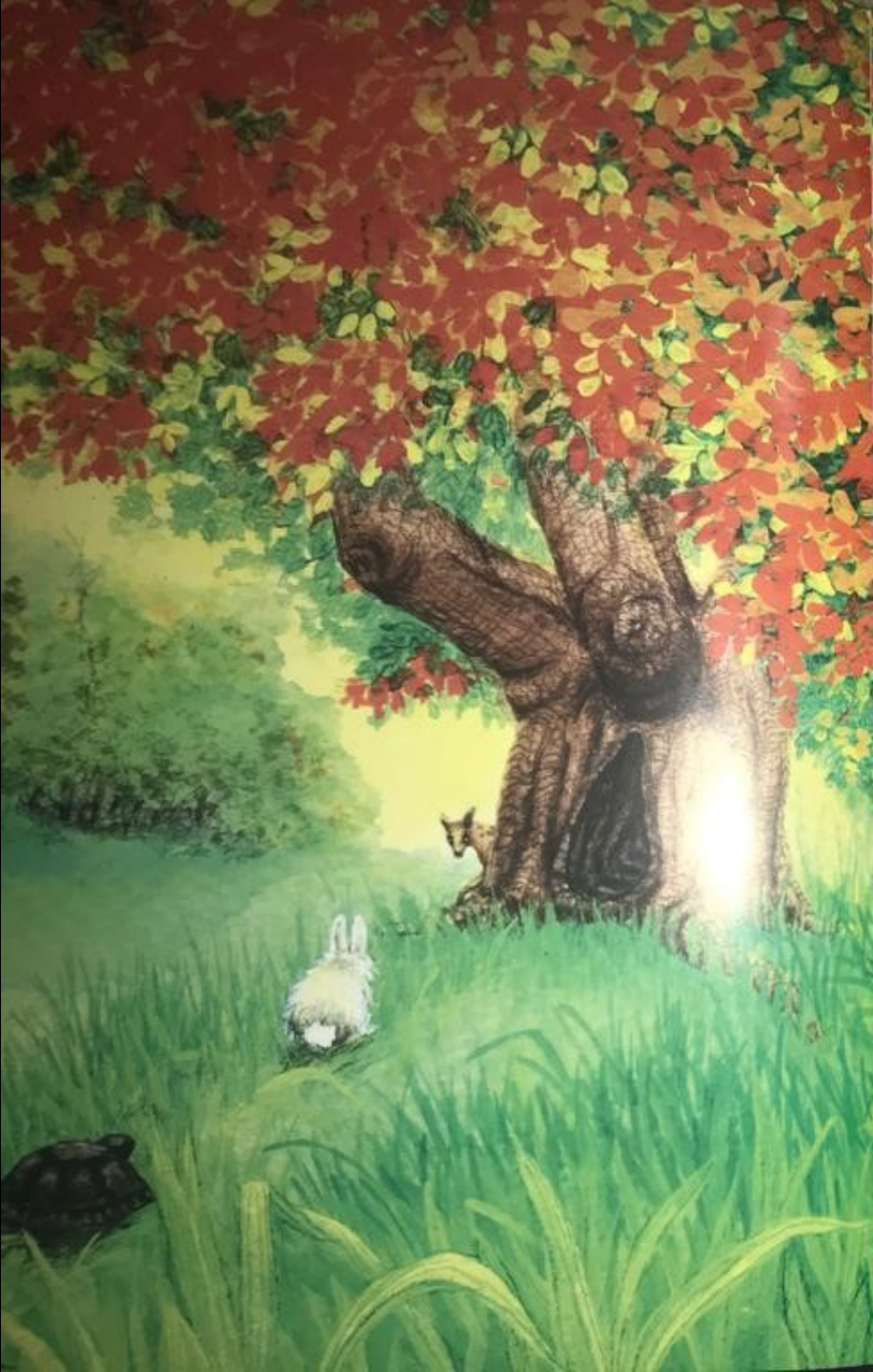

Anne Rakun yavrusuna gülümseyerek, "Şimdi," dedi, "ne zaman kendini yalnız hissedersen ve birazcık evdeki sevgiye ihtiyaç duyarsan, elini yanağına bastır ve şöyle düşün: 'Anne seni seviyor. Anne seni seviyor.' Bu öpücük yüzüne atlayacak ve içini sevimli, sıcacık düşüncelerle dolduracaktır."

Minik Rakun'un elini tuttu ve parmaklarını dikkatle birer birer kapattı, öpücük Minik Rakun'un avucunun içinde kaldı. "Dikkat et de öpücüğü kaybetme," diye onunla şakaşta annesi. "Ama sakın merak etme, elini açtığında, yiyeceklerini yıkadığında kaybolmayacağına söz veriyorum."

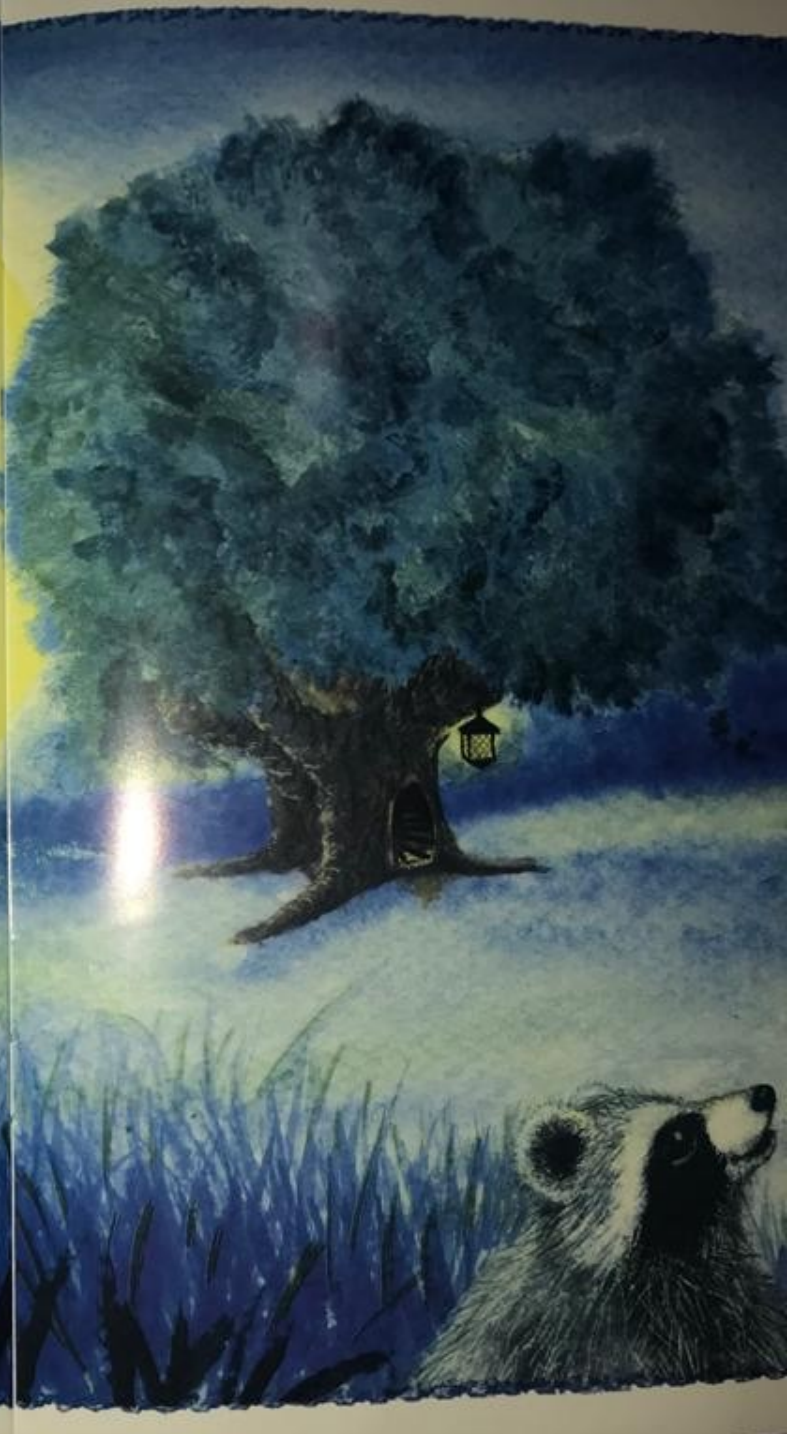
Minik Rakun avucundaki öpücüğe bayılmıştı. Artık nereye giderse gitsin annesinin sevgisinin onunla birlikte olacağını biliyordu. Hatta okulda bile.

O gece Minik Rakun okulunun
kapısında durdu. Düşünceli
görünüyordu. Birden annesine dönerek
gülümsedi.

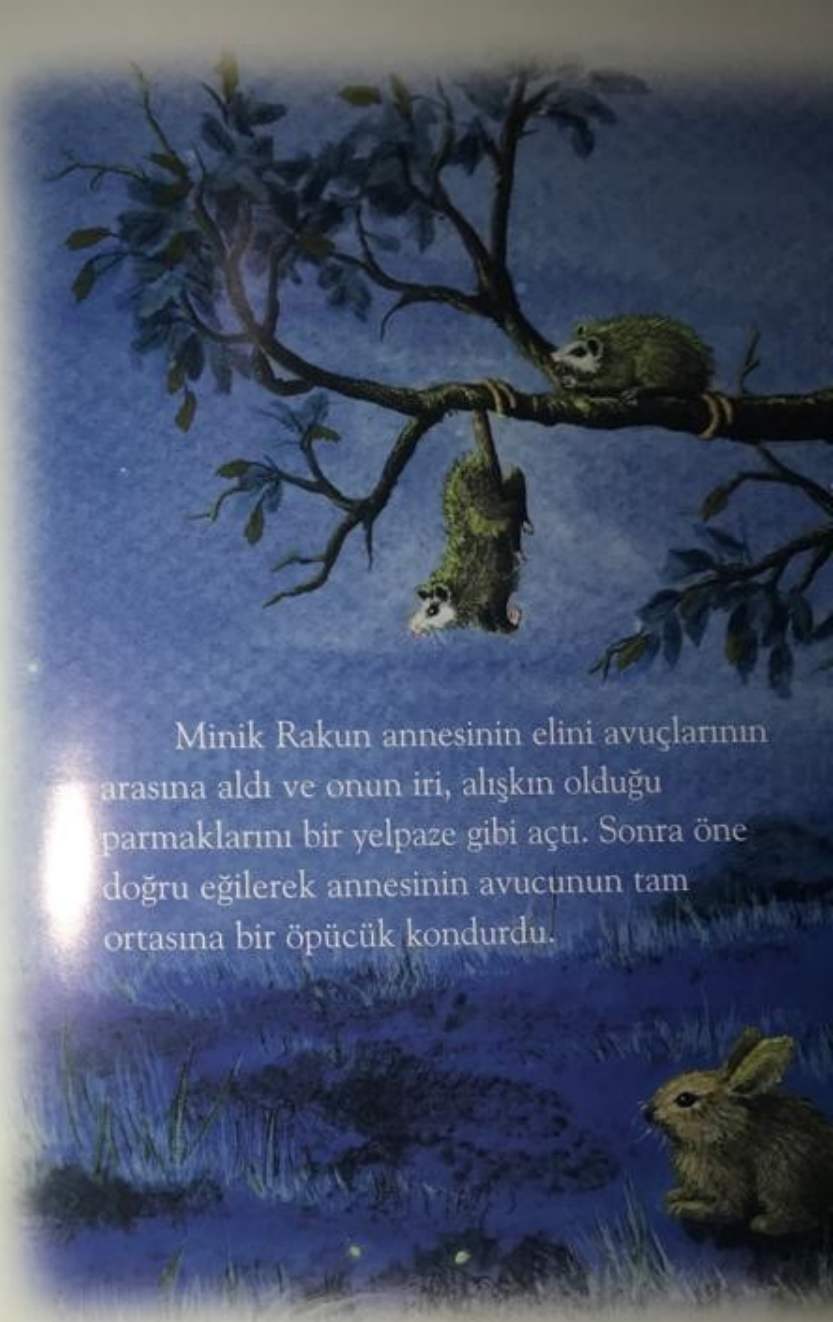
“Bana elini ver,” dedi.

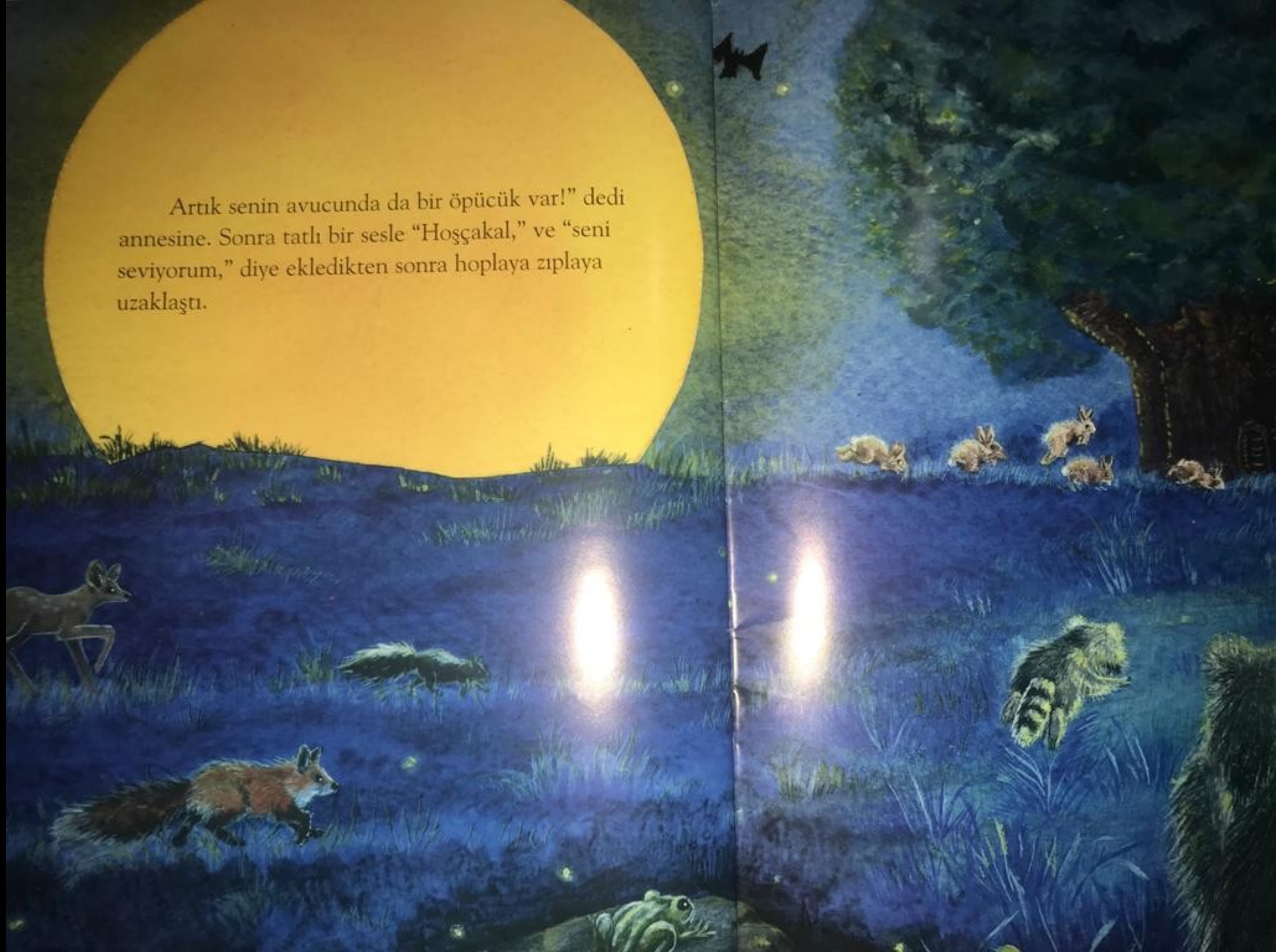

Minik Rakun annesinin elini avuçlarının arasına aldı ve onun iri, alışkın olduğu parmaklarını bir yelpaze gibi açtı. Sonra öne doğru eğilerek annesinin avucunun tam ortasına bir öpücük kondurdu.

Artık senin avucunda da bir öpücük var!" dedi annesine. Sonra tatlı bir sesle "Hoşçakal," ve "seni seviyorum," diye ekledikten sonra hoplaya zıplaya uzaklaştı.

Anne Rakun yavrusunun ağaç dalları arasında sekerek okuluna girişini izledi. Baykuşun ötüşü yeni okul yılının başladığını haber verirken sol elini yanağına bastırdı ve gülümsedi.

Minik Rakun'un öpücüğünün sıcaklığı yüreğini çok özel sözcüklerle doldurmuştu.

"Minik yavrun seni seviyor," diye şarkı söylüyordu.
"Minik Rakun seni seviyor."

SENİ SEVİYORUM